

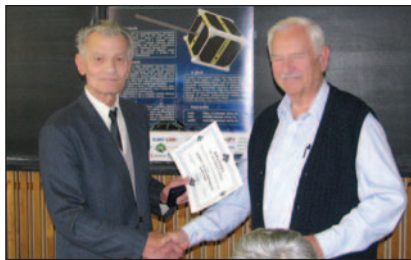
Pályázati eredmények

A kuratórium 2009. szeptember 28.-i éves rendes ülésén értékelte a nyilvános pályázatra beérkezett 20 pályaművet. Ebből 16 megfelelt a követelményeknek, 4 pályázatot elutasított.

I. sorolásban: Nagy Ábel, Szabó Diána, Tóth Patrik (Siófok) és Németh Klára Anna (Budapest) 40-40 000 Ft ösztöndíjat nyertek. Ugyanezen sorolásban Krausz Kata (Ságvár) és Szabó Vivien (Siófok) 30-30 000 Ft összegű ösztöndíjban részesült.

II. sorolásban: Szekrényesi Gréta, Nagy Fanni, Pintér Benjámín siófoki és Fekete Viktória ságvári tanulók 20-20 000 Ft ösztöndíjat nyertek

III. sorolásban: Farkas Nikolett, Fekir Fatima, Sereg Gergő, Fülöp Hunor, Steinbacher Dávid és Jentetics Márk siófoki tanulók 15-15 000 Ft ösztöndíjban részesültek.

Az összességében 390 000 Ft ösztöndíj forrása rádióamatőrök személyes adománya, a MRASZ jelentős támogatása, ill. az szeptember 1-én felajánlásból befolyt 143 870 Ft volt. Gratulálunk a gyerekeknek, illesse köszönet minden adományozót!

Kuratórium határozott arról, hogy PRO TALENTO emlékéremmel és oklevéllel ismeri el azon iskolák vezetői-

nek munkáját, ahonnan a pályázók folyamatosan kiemelkedő teljesítményt értek el, illetve kitünteti azon személyeket, akik tevékenységükkel folyamatosan segítették az alapítványi célok, az oktatás, a nevelés, a rádióamatőr képességfejlesztés megvalósulását. Az elismerések, ill. az ösztöndíjak átadása egy időben és helyen, Siófokon történt. Emlékröport kaptak Samuné Csertán Valéria, Dorogi Ferenc siófoki, Boda Csaba ságvári iskolaigazgatók és Turjányi József (HA3GJ) klubelnök-oktató, Gáliz Zoltán (HA1CA), Reményi Tibor villamosmérnökök és dr. Gschwindt András (HA5WH) ny. egyetemi tanár (fotón jobb o.), aki az MRC Műszaki napján vette át a kitüntetését. Gratulálunk kitüntetettjeinknek!

Budapest, 2009. november 25.

Tóth János HG5RV, alapítványi képviselő

Rövid antenna 80 m-re

Urkon Ede HA5BWW/HA5W

HA5LGO Péter OM tölem nem mesz-sze lakik a XIII. kerületben. Vizsgázott, megkapta a „lis”-t. Ahhoz, hogy a sávokban megjelenjen, beszerzett egy készüléket, valamint egy hazai gyártmányú (DUNAX) 4-sávú vertikált.

A QTH-ja egy 3 emeletes ház – az elsőt lakik –, tőle nyugatra 10 emeletes házakkal. A vertikált a tűzlétra végére telepítettük, és az a várakozásnak megfelelően, jól működik. Péter főleg PSK/RTTY módokban vitézkedik – eddig sok száz QSO-t létesített, a Földet körberádiózva. Felmerült a kérdése: hogyan lehetne valamilyen antenna-félt fabrikálni, hogy 80 méteren (is) tudjon dolgozni, az SSB-sávszegmenst preferálva.

A ház udvara picike, talán 15 méter lehet. „Örökös” antenna-partneremmel, Pistával (HA5AUC) törésnek adtuk a fejünket. Első „nekifutásra” azt céloztuk meg, hogy a vertikál aljától (kb. 12 méter magasságban) egy impedancia-transzformátorral megtáplált „random-huzalt” húzunk le a kert végébe: az FT-450AT tunere majd elvégzi a „piszkos munkát”. Ez volt az alaphelyzet.

Eljött a telepítés napja. (Egy dolog állandó: a változás.) Az RF-trafó adott volt: T200-2, rajta 3 x 14 menet, 1:9 trafónak kialakítva. (Mint kiderült, e sorok írója évekkal ezelőtt jó elkötötte... Érdekes módon, használható volt...)

Új ötlet: 3650 kHz-re méretezett negyedhullámú sugárzó, 1:1 szimmetrizáló, a „hiányzó” dipolszárat a tűzlétra és vele galvanikusan összekötött vertikál fogja pótolni. Na, ezt leszabtuk. Szimmetrizáló fel, összekötte a létrával. A huzal sehogy nem fért el. Kotorászás a táskában, előkerült egy 25 cm hosszú üvegszálas csík, a végén egy-egy lyukkal. A huzal háromnegyedénél képeztünk egy olyan hurkot, amivel a rövidülésből adódóan a sugárzó elfért a kertben. A hurok hossza mintegy 3 m, a lelógó 1,5 m elérhetetlen mások számára.

Egy-két mérés után sikerült a kívánt frekvenciára beállítani az „antennát”. Meglepően – és megfelelően – keskeny az SWR = 1,5-höz tartozó sáv szélesség.

Kíváncsiságból megmértük és kipróbáltuk a többi sávon is. A „hagyományos” sávokon a várakozásnak megfelelően nagyon magas (a tuner számára feldolgozhatatlan) impedanciát mutatott, azokon használhatatlan. A WARC-sávokon kellemes volt a családás: a tuner tizedmásodpercek alatt tökéletesen elvégezte a dolgát és használhatóvá tette az antennát. A mérések igazolták: az impedancia alacsony (a kívántnál ugyan magasabb!) volt. 50 MHz-en is használhatónak bizonyult, ennek kipróbálását az MTV-1 VHF-sávi sugárzása nem tette lehetővé...

Összefoglalva: néhány SSB-QSO 80 m-en megnyugtatóan bizonyította ennek a rövid antennának a használhatóságát. (Bukarest melől 59 +5dB volt a kapott riport.) Ellenére annak, hogy tulajdonképpen alig van szabad tér a sugárzó környékén.

Azért vettem papírra ezt a néhány sort, hogy a hasonló gondokkal küzdő amatőrtársaim valami biztató dolgot is olvashassanak. Azért is érdemes azzal foglalkozni, hogy ne csak a „NAGYKÖNYV”-ben leírt antennák telepítésben gondolkodjunk, mert olyanok csak a nagykönyvekben vannak... Mi sokszor rádióztunk pl. a „pecabot antennával”, egészen extrém helyekről is. (Pl. 9A és I között, kompátkelés alatt a fedélzetről, vagy szállodai erkélyekre telepítve.) Az antenna soha nem volt optimális környezetben. Tény, az antenna-telepítéséhez elengedhetetlen valamilyen antennamérő műszer! Péternél is ez tette lehetővé, hogy el tudjuk végezni a beállítást ilyen extrém telepítési körülmények között.

Tehát a tanulság szerintünk az, hogy nincs lehetetlen helyzet, csak kevés fantázia! Az antennaépítés sok időt igényel, de megéri. A jó beállítás és a sikeres QSO-k után már nagyon könnyen elfelejtjük a fáradságot és a bosszankodást.